

אנשים משתאים. תמיד משתאים נוכח הצרוף הנפלא הזה של מראה
גברי ובריוני עם פנימיות עדינה ורגישה.
ואולי מכאן השראת הבטחון על הסובבים את יורם.
ידידתו: "אם החבריה היו אומרים שהוא קשוח, הייתי אומרת
שהוא רגיש מאוד. אם היו אומרים שהוא אדיש, היה ברור לי
שזו רק ציניות חיצונית והוא איכפתניק מאין כמוהו".
"יורם בלט ביחידותיו" אומרת מורתו בתיכון "הוא היה בין
המבקרים, אך בין הראשונים שקשר קשרים חברתיים עמוקים עם
התלמידים האחרים.

וכשנסחפו כלם למאמץ בחינות הבגרות - היה יורם היחיד שאמר
לא! היו דברים חשובים יותר בעיניו לעשותם...
יורם שמראהו גברתן ועיניו רכות וכנות וליבו טוב ונפשו
רגישה. הוא הולך בצעדים שלו ולא של אחרים.
"ימים מעטים של מלחמה הספיקו לי כדי להבין שיורם היה אדם
נפלא, רב תושיה, והרבה הרבה רצון לעזור לזולת". אומר חברו
לצוות הטנק שהכירו לראשונה בדרך למלחמה ומוסיף: "למרות
שעמדנו חשופים מעט לאוייב, ולמרות שידענו את הסכנה שבכך,
החלטנו להישאר ולא לסגת לאחור כי ידענו שרק כך ננצח
במלחמה".

דמות שלמה כולה לפנינו, עקבות שונות במקומות שונים.
והזכרון מתאחד. עקבות בלתי נמחים חצובים בסלע לכבינו.

מיכה לימור

יורם נפל ב-14.10.73 בקרבות הבלימה באזור "חמוטל".